

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

16. jaanuar 2019*

Eelotsusetaotlus – E-raha asutuste asutamine – Direktiiv 2009/110/EÜ – Artikli 5 lõiked 2 ja 3 – Omavahendeid käsitlevad eeskirjad – E-raha väljastamisega seotud tegevuste jaoks nõutavad omavahendid – Mõiste „e-raha väljastamisega seotud tegevus“ – E-raha väljastamine müüjale saadud vahendite nimiväärtuses

Kohtuasjas C-389/17,

mille ese on Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase (Leedu kõrgeim halduskohus) 21. juuni 2017. aasta otsusega ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. juunil 2017, menetluses

„Paysera LT“ UAB, varem „EVP International“ UAB,

menetluses osales:

Lietuvos bankas,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: asepresident R. Silva de Lapuerta esimese koja presidendi ülesannetes, kohtunikud J.–C. Bonichot, E. Regan (ettekandja), C. G. Fernlund ja S. Rodin,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik M. Aleksejev,

arvestades kirjalikku menetlust ja 27. juuni 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Leedu valitsus, esindajad: R. Krasuckaitė, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė ja D. Kriauciūnas,
- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
- Euroopa Komisjon, esindajad: H. Tserepa-Lacombe ja A. Steiblytė,

olles 4. oktoobri 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: leedu.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT 2009, L 267, lk 7), artikli 5 lõike 2 ja artikli 6 lõike 1 punkti a tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud menetluses, mille algatas „Paysera LT“ UAB, varem „EVP International“ UAB (edaspidi „Paysera“) ning mis käsitleb Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (Leedu Panga järelevalvenõukogu) otsust, millega esitati Payserale hoiatus teatud maksetehingute omavahendite arvutamisel ebaõige meetodi kasutamise eest (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

Direktiiv 2009/110

- 3 Direktiivi 2009/110 põhjenduste 2, 7–9 ja 11 kohaselt:

„(2) [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/46/EÜ elektronrahaasutuste asutamise ja tegevuse kohta ning usaldatavusnormatiivide täitmise üle peetava järelevalve kohta (EÜT 2000, L 275, lk 39; ELT eriväljaanne 06/03, lk 343)] läbi vaadates rõhutas komisjon vajadust nimetatud direktiivi muuta, kuna mõningaid selle sätteid peeti e-raha teenuste ühtse turu arengut ja selliste kasutajasõbralike teenuste arendamist takistavaks.

[...]

(7) Asjakohane on kehtestada e-raha selge määratlus, et muuta see tehniliselt neutraalseks. Selline määratlus peaks hõlmama kõiki olukordi, kus makseteenuse pakkuja väljastab raha eest salvestatud ettemaksega väärtust, mida saab kasutada maksmiseks, sest kolmandad isikud aktsepteerivad seda maksena.

(8) E-raha määratlus peaks hõlmama e-raha, mida hoitakse kas e-raha valdaja valduses oleval makseesadmel või salvestatuna eraldi serveris ja mida e-raha valdaja haldab e-raha erikonto kaudu. Sellise määratluse ulatus peaks olema piisavalt lai, et vältida tehnoloogilise innovatsiooni pidurdamist ning hõlmata kõiki turul praegu kasutatavaid ja tulevikus välja töötatavaid e-raha tooteid.

(9) E-raha asutuste suhtes kohaldatav usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve kord tuleks läbi vaadata ja viia paremini vastavusse kõnealuste asutuste riskidega. See kord tuleks ühtlustada [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta] direktiivi 2007/64/EÜ [makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2007, L 319, lk 1)] kohaselt makseasutuste suhtes kohaldatava usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve korraga. Sellega seoses tuleks e-raha asutuste suhtes kohaldada *mutatis mutandis* direktiivi 2007/64/EÜ asjakohaseid sätteid, ilma et see piiraks käesoleva direktiivi kohaldamist. [...]

[...]

(11) On vaja korda, mille kohaselt algkapital kombineeritakse omavahenditega, et tagada tarbijakaitse nõuetekohane tase ja e-raha asutuste kindel ja usaldusväärne toimimine. Võttes arvesse e-raha eripära, tuleks võtta kasutusele täiendav meetod omavahendite arvutamiseks. Tuleks säilitada

järelevalveasutuse täielik kaalutusõigus, tagamaks et samu riske käsitletakse samal viisil kõigi makseteenuse pakkujate puhul ja et arvutamismeetod arvestaks ka asjaomase e-raha asutuse äritegevuse eriolukorda. Lisaks tuleks sätestada, et e-raha asutus hoiab e-raha valdajate raha eraldi e-raha asutuse muuks äritegevuseks ettenähtud vahenditest. E-raha asutuste suhtes tuleks kohaldada ka tõhusaid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaseid eeskirju.“

- 4 Direktiivi 2009/110 artiklis 2 „Mõisted“ on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- 2) „e-raha“ – elektrooniliselt, sh magnetiliselt, hoitav väljastaja vastu esitatud nõude vormis rahaline väärtus, mis antakse välja rahaliste vahendite vastu direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 5 määratletud maksetehingute tegemiseks ja mille võtab vastu füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole e-raha väljastaja;

[...]“.

- 5 Nimetatud direktiivi artikli 5 „Omavahendid“ lõigetes 2 ja 3 on sätestatud:

„2. Artikli 6 lõike 1 punktis a osutatud tegevuste puhul, mis ei ole seotud e-raha väljastamisega, arvutatakse e-raha asutuse omavahendite nõuded vastavalt ühele direktiivi 2007/64/EÜ artikli 8 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kolmest meetodist (A, B või C). Asjakohase meetodi määravad kindlaks pädevad asutused vastavalt siseriiklikele õigusaktidele.

E-raha väljastamisega seotud tegevuse puhul arvutatakse e-raha asutuse omavahendite nõuded vastavalt lõikes 3 sätestatud meetodile D.

E-raha asutustel on igal ajal olemas omavahendid, mis võrduvad vähemalt esimeses ja teises lõigus osutatud omavahendite nõuete summaga.

3. Meetod D: e-raha asutuse e-raha väljastamisega seotud tegevuseks ette nähtud omavahendid moodustavad vähemalt 2% kasutuses oleva e-raha keskmisest näitajast.“

- 6 Sama direktiivi artikli 6 „Tegevused“ lõike 1 punktis a on sätestatud:

„1. Lisaks e-raha väljastamisele võivad e-raha asutused tegeleda järgmisega:

- a) direktiivi 2007/64/EÜ lisa loetletud makseteenuste osutamine“.

- 7 Direktiivi 2009/110 artikli 11 „Väljastamine ja tagastatavus“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad, et e-raha väljastajad väljastavad e-raha saadud rahaliste vahendite nimiväärtuses.

2. Liikmesriigid tagavad, et e-raha väljastajad tagastavad e-raha valdaja nõudmisel igal ajal ja vastavalt nimiväärtusele omatava e-raha rahalise väärtuse.“

Direktiiv 2007/64/EÜ

- 8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2007, L 319, lk 1) artiklis 4 „Mõisted“ on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- 3) „makseteenus“ – mis tahes lisas loetletud äritegevus;

[...]

- 5) „maksetehing“: maksja või saaja algatatud raha sissemakse, ülekandmine või väljanõudmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja saaja vahel;

[...]“

- 9 Selle direktiivi artikli 8 „Omavahendite arvutamine“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Sõltumata artiklis 6 sätestatud algkapitali nõuetest, nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel oleks igal ajal omavahendid summas, mille arvutamise aluseks on üks järgnevast kolmest meetodist vastavalt pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriikliku õigusega kindlaks määratule.

Meetod A

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt 10%-ga tema eelneva majandusaasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet kohandada juhul, kui makseasutuse äritegevuses on alates eelnevast aastast toimunud oluline muutus. Kui makseasutuse äritegevus ei ole arvestamise kuupäevaks kestnud ühe majandusaasta, peab omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10% üldkuludest, lähtudes äriplaanis kavandatust, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist.

Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 2 sätestatud kohanduskoeffitsiendiga k , kui maksete maht (MM) on 1/12 eelneva aasta jooksul makseasutuse täidetud maksetehingute kogusummast:

- a) 4,0% MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot,
pluss
- b) 2,5% MM osast, mis on üle 5 miljoni euro kuni 10 miljonit eurot,
pluss
- c) 1% MM osast, mis on üle 10 miljoni euro kuni 100 miljonit eurot,
pluss
- d) 0,5% MM osast, mis on üle 100 miljoni euro kuni 250 miljonit eurot,

pluss

e) 0,25% MM osast, mis on üle 250 miljoni euro.

Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt punktis a määratletud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis b sätestatud korrutusteguriga ning korrutatud seejärel lõikes 2 sätestatud kohanduskoefitsiendiga k.

a) Asjaomaseks näitajaks on järgmiste elementide summa:

- intressitulu;
- intressikulu;
- saadud vahendus- ja teenustasud ning
- muu tegevustulu.

Iga element liidetakse kas pluss- või miinusmärgiga. Näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida allhanke korras osutavad kolmandad osapooled, võivad näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal aruandeaasta lõpus. See arvutatakse eelneva aruandeaasta põhjal. Meetodiga C arvutatud omavahendid ei tohi siiski olla väiksemad kui 80% viimase kolme aruandeaasta keskmisest asjaomase näitajast. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose.

b) Korrutustegur on järgmine:

- i) 10% näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot;
- ii) 8% näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euroni;
- iii) 6% näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euroni;
- iv) 3% näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost 50 miljoni euroni;
- v) 1,5% näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

2. Meetodite B ja C puhul kasutatav kohanduskoefitsient k on järgmine:

- a) 0,5, kui makseasutus osutab ainult lisa punktis 6 loetletud makseteenuseid;
- b) 0,8, kui makseasutus osutab ainult lisa punktis 7 loetletud makseteenuseid;
- c) 1, kui makseasutus osutab ainult lisa punktides 1–5 loetletud mis tahes makseteenuseid;

10 Direktiivi 2007/64 lisas „Makseteenused (artikli 4 punkt 3)“ on esitatud loetelu makseteenusteks loetavatest tegevustest:

„1. Teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakset maksekontole ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.

2. Teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.

3. Maksetehingu täitmine, sealhulgas raha ülekanne kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole:

- otsearvelduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsearveldus;
- maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
- kredithalduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.

4. Maksetehingu täitmine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiiniina:

- otsearvelduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsearveldus;
- maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
- kredithalduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.

5. Makseviiside väljaandmine ja/või omandamine

6. Rahasiire.

7. Maksetehingute täitmine, kus maksja nõusolek maksetehingu täitmiseks antakse telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme abil ning makse tehakse telekommunikatsiooni- või IT-süsteemi või -võrgu haldajale, kes tegutseb üksnes vahendajana makseteenuse kasutaja ning kaupade ja teenuste tarnija vahel.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 11 Paysera on Leedu õiguse alusel asutatud äriühing, kellele Lietuvos bankas (Leedu Pank) on väljastanud e-raha asutuse ning makseasutuse litsentsi, mille alusel on tal õigus väljastada e-raha ja osutada sellise raha väljastamisega seotud teenuseid ning samuti muid makseteenuseid.
- 12 Pärast Paysera tegevuse suhtes läbi viidud inspeksiooni esitas Leedu Panga järelevalvenõukogu vaidlusaluse otsusega nimetatud äriühingule hoiatuse, milles nõudis, et see lõpetaks e-raha asutuste ja makseasutuste omavahendite arvutamise eeskirjade rikkumise.
- 13 Leedu Panga järelevalvenõukogu keeldus pidamast eeskätt järgmisi põhikohtuasjas apellatsioonkaebuse esitaja tegevusi e-raha väljastamisega seotud makseteenusteks:
  - maksed (ülekanded), mida e-raha valdaja teostas e-raha asutuses asuvalt e-raha kontolt krediidiasutuses avatud kolmandate isikute kontodele (edaspidi „I teenus“);
  - e-raha asutuse juures e-raha kontosid omavate klientide (ettevõtjad) kaupade ja/või teenuste eest maksete kogumine, mida teevad sellised füüsilised ja juriidilised isikud (ostjad), kes neid kaupu või teenuseid omandavad ja kes ei osale e-raha süsteemis (edaspidi „II teenus“).
- 14 Pärast seda, kui Vilniaus apygardos administracinis teismas (Vilniuse halduskohus, Leedu) jättis 13. jaanuari 2016. aasta otsusega vaidlusaluse otsuse peale esitatud kaebuse rahuldamata, esitas põhikohtuasjas apellatsioonkaebuse esitaja Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasele (Leedu kõrgeim halduskohus) apellatsioonkaebuse.
- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas I ja II teenust tuleb käsitleda „e-raha väljastamisega seotud makseteenustena“ või mitte.

- 16 Neil asjaoludel otsustas Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [direktiivi 2009/110] artikli 5 lõiget 2 koosmõjus artikli 6 lõike 1 punktiga a tuleb sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas tõlgendada nii, et järgmisi toiminguid tuleb pidada e-raha väljastamisega seotud (või mitteseotud) makseteenusteks:

- a) maksetehing, mille puhul e-raha asutus (väljastaja) kannab e-raha valdaja nõudmisel (korraldusel) e-raha (tagastatavad vahendid) nimiväärtuses üle kolmanda isiku pangakontole; ja
- b) maksetehing, mille puhul kaupade ja/või teenuste ostja (maksja) kannab (maksab) müüja korraldusel nende kaupade ja/või teenuste eest vahendid üle e-raha asutusele (e-raha väljastajale), kes nende vahendite laekumisel väljastab müüjale (e-raha valdajale) e-raha laekunud vahendite nimiväärtuses?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 17 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2009/110 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et e-raha asutuse poolt selliste maksetehingute käigus, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, osutatavad teenused kujutavad endast e-raha väljastamisega seotud tegevust.
- 18 Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 5 on e-raha asutus kohustatud järgima omavahendite nõudeid.
- 19 Täpsemalt nähtub selle direktiivi artikli 5 lõigetest 2 ja 3, et e-raha väljastamisega seotud tegevuse puhul arvutatakse e-raha asutuse omavahendite nõuded vastavalt meetodile D ja need peavad moodustama vähemalt 2% kasutuses oleva e-raha keskmisest näitajast.
- 20 Mis seevastu puudutab tegevusi, mis ei ole seotud e-raha väljastamisega ja mis seetõttu kujutavad endast makseteenuseid direktiivi 2007/64 artikli 4 punkti 3 tähenduses, siis e-raha asutuse omavahendite nõuded arvutatakse vastavalt ühele nimetatud direktiivi artikli 8 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kolmest meetodist (A, B või C).
- 21 Sellest järeldub, et võttes arvesse iga kõnealuse meetodi omavahendite summat, on e-raha asutus kohustatud hoidma rohkem omavahendeid juhul, kui need arvutatakse vastavalt meetoditele A, B või C, kui siis, kui need arvutatakse kooskõlas meetodiga D.
- 22 Seega tuleb märkida, et direktiivi 2009/110 artikli 5 lõigetega 2 ja 3 tehakse direktiivis 2007/64 sätestatud omavahendite nõuetest erand e-raha väljastamisega seotud makseteenuste suhtes, kui need teenused on seotud e-raha väljastamisega.
- 23 Niisiis tuleb selleks, et välja selgitada, kas põhikohtuasjas käsitletavad teenused kujutavad endast e-raha väljastamisega seotud tegevust, kindlaks teha, kas need teenused on olemuslikult seotud e-raha väljastamise või tagastamisega.
- 24 Direktiivis 2009/110 ei ole määratletud mõistet „e-raha väljastamine“ ja selle artikli 2 lõikes 2 piirdatakse vaid täpsustusega, et „e-raha“ tuleb mõista kui elektrooniliselt, sh magnetiliselt, hoitavat väljastaja vastu esitatud nõude vormis rahalist väärtust, mis antakse välja rahaliste vahendite vastu direktiivi 2007/64 artikli 4 punktis 5 määratletud maksetehingute tegemiseks, mille võtab vastu füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole e-raha väljastaja.

- 25 Direktiivi 2007/64 artikli 4 punktis 5 on omakorda määratletud, et maksetehing on maksja või saaja algatatud raha sissemakse, ülekandmine või väljanõudmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja saaja vahel. Lisaks nähtub selle direktiivi artikli 4 punktist 3 koosmõjus nimetatud direktiivi lisaga, et makseteenuseks loetakse maksetehingu täitmist, sealhulgas rahaliste vahendite ülekandmist kasutaja maksekontole.
- 26 Veel olgu märgitud, et direktiivi 2009/110 artikli 11 lõige 2 seab e-raha väljastajale kohustuse tagastada e-raha valdaja nõudmisel igal ajal ja vastavalt nimiväärtusele omatava e-raha rahaline väärtus.
- 27 Mis puudutab mõistet „tagastamine“, mida ei ole määratletud direktiivides 2007/64 ja 2009/110, siis selles osas tuleb märkida, et see hõlmab e-raha nimiväärtuses tagastamist ja sellele järgnevat e-raha valdaja korraldusel rahaliste vahendite ülekandmist. Sellega seoses ei ole neis direktiivides nõutud, et need vahendid tuleb üle kanda e-raha valdaja või kolmanda isiku kontole.
- 28 Kuna e-raha väljastamine eeldab tingimusteta ja automaatselt õigust tagasimaksele, siis hõlmab mõiste „e-raha väljastamisega seotud makseteenus“ ka e-raha tagastamist direktiivi 2009/110 artikli 5 lõike 2 tähenduses.
- 29 Seega on makseteenus, mida osutatakse e-raha nimiväärtuse tagastamiseks, e-raha väljastamisega seotud tegevus.
- 30 Selleks, et teha kindlaks, kas põhikohtuasjas arutusel olevad teenused kujutavad endast e-raha väljastamisega seotud makseteenuseid, tuleb seega kindlaks teha, kas nende teenuste osutamine käivitab e-raha väljaandmise või tagastamise ühe ja sama maksetehingu kaudu.
- 31 Seoses sellega olgu märgitud, et I teenus seisneb maksetehingus, mille puhul e-raha asutus tagastab e-raha valdaja korraldusel rahalised vahendid nimiväärtuses ja kannab need selles väärtuses üle kolmanda isiku pangakontole.
- 32 Kui rahalised vahendid tagastatakse üksnes nende ülekandmise eesmärgil ning ühe ja sama maksetehingu käigus, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus, siis tuleb sellist teenust nagu I teenus pidada seotuks e-raha väljastamisega direktiivi 2009/110 artikli 5 lõike 2 tähenduses.
- 33 Seoses II teenusega olgu märgitud, et see seisneb tehingus, mille käigus kauba ostja või teenuse tellija kannab sel eesmärgil üle rahalised vahendid e-raha asutusele, kes väljastab pärast nende vahendite kättesaamist müüjale (e-raha valdajale) e-raha.
- 34 Eeldusel, et seda kontrollib eelotsusetaotluse esitanud kohus, on selline teenus nagu II teenus samuti otseselt seotud e-raha väljastamisega, kuna rahaliste vahendite ülekandmine käivitab automaatselt ja ühekordse maksetehingu käigus e-raha väljastamise. Seetõttu on vahendite ülekandmine seotud e-raha väljastamisega.
- 35 Silmas pidades eeltoodut, tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 2009/110 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et e-raha asutuse poolt selliste maksetehingute käigus, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, osutatavad teenused kujutavad endast e-raha väljastamisega seotud tegevust nimetatud sätte tähenduses, kui nende teenuste osutamine käivitab e-raha väljaandmise või tagastamise ühe ja sama maksetehingu kaudu.

Kohtukulud

- 36 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ, artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et e-raha asutuse poolt selliste maksetehingute käigus, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, osutatavad teenused kujutavad endast e-raha väljastamisega seotud tegevust nimetatud sätte tähenduses, kui nende teenuste osutamine käivitab e-raha väljaandmise või tagastamise ühe ja sama maksetehingu kaudu.

Allkirjad